

Sygn. akt IV CSK 517/08

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa S.K. i A.K.
przeciwko J.K.
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
oraz w sprawie z powództwa J.K.
przeciwko S.K. i A.K.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 stycznia 2009 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego J.K.
od wyroku Sądu Okręgowego w E.
z dnia 14 maja 2008 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Pozwany wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu odwoławczego oddalającego jego apelację od wyroku Sądu pierwszej instancji uwzględniającego powództwo główne i oddalającego powództwo wzajemne skarżącego. W skardze kasacyjnej pozwanego określono wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę łączną 50.000 zł, z której 25.000 zł obejmuje wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawie o ustalenie, a kolejne 25.000 zł określa wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawie o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga kasacyjna jest niedopuszczalna ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia niższą od wartości przesądzającej o dopuszczalności skargi kasacyjnej w sprawach o prawa majątkowe, a określonej w art. 398² § 1 k.p.c. na poziomie 50.000 zł.

Zgodnie z utrwalonym już orzecznictwem, ocena dopuszczalności skargi kasacyjnej ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia (art. 398² § 1 k.p.c.) powinna być odniesiona odrębnie do rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji o powództwie głównym i o powództwie wzajemnym. Jeżeli więc w skardze kasacyjnej kwestionuje się rozstrzygnięcie zarówno o powództwie głównym, jak i o powództwie wzajemnym, to wartość przedmiotu zaskarżenia ustala się osobno dla każdego z tych powództw (postanowienie SN z dnia 15 maja 2007 r., V CZ 35/07, niepubl.; postanowienie SN z dnia 12 kwietnia 2007 r., I PK 15/07, OSNP 2008 r., nr 15-16, poz. 225). Również w razie łącznego orzeczenia zapadłego w sprawach połączonych do wspólnego rozpoznania ocena dopuszczalności zaskarżenia go skargą kasacyjną musi być przeprowadzona w odniesieniu do każdej z połączonych spraw z osobna (wyrok SN z dnia 6 października 2006 r., V CSK 206/06, niepubl.; wyrok SN z dnia 22 września 1967 r., I CR 158/67, OSNC 1968, nr 6, poz. 105).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji, działając na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 398² § 1 k.p.c.